

Súd: Krajský súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 14Co/145/2013  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612212747  
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2013  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda  
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6612212747.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Priehodu a sudcov JUDr. Márie Podhorovej a Mgr. Emy Novodomcovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovaným: 1/ E. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. XX, 2/ Q. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Andrej Cifra, advokát, so sídlom Advokátskej kancelárie J. Kráľa 5/A, Lučenec, v konaní o zaplatenie 189,60 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec zo dňa 28. 01. 2013 č. k. 5C/228/2012 - 110, takto

### rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu v napadnutej časti.

V nenapadnutej časti sa rozsudku okresného súdu n e d o t ý k a .

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaných 26,07 € do troch dní na účet právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, advokáta, AK Lučenec, J. Kráľa 5/A.

### o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu žalobcu voči žalovaným 1/, 2/ o zaplatenie 189,60 € s príslušenstvom zamietol, účastníkom náhradu trov konania nepriznal a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na náhrade trov jeho právneho zastúpenia na účet jeho právneho zástupcu 103,74 € v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodol tak s odôvodnením, že žalobca nepredložil zmluvu, ktorá mala byť uzavretá s pôvodným veriteľom Consumer Finance Holding a.s. Takto nebolo možné dospieť k záveru, že medzi žalobcom, resp. jeho právnym predchodcom a žalovanými 1/, 2/ došlo k založeniu zmluvných vzťahov, obsahom ktorých by boli konkrétne práva a povinnosti s presne vymedzenými účastníkmi právnych vzťahov na základe identifikovaného právneho dôvodu. Aj keď by sa malo vychádzať z hodnotenia zmluvy ako platného právneho úkonu, potom by bolo potrebné pohľadávku žalobcu proti žalovanej 1/ považovať za premlčanú. Celá dlžná suma zo zmluvy zo dňa 24. 10. 2003 mala byť uhradená do 24. 06. 2005, pričom žaloba bola podaná na súde až dňa 28. 08. 2012. Pokiaľ ide o dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku medzi žalobcom a žalovanou 2/, túto považoval okresný súd za neplatný právny úkon, pretože zo strany žalovanej 2/ nebola uzatvorená vážne, pretože obsahu zmluvy nerozumela a to z dôvodu pre jej zložitosť ale aj preto, že neovláda slovenský jazyk, bolo možné s ňou komunikovať len prostredníctvom tlmočníka.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalobca a to v tej časti, pokiaľ okresný súd zamietol nárok žalobcu proti žalovanej 2/ a žalobcu zaviazal na úhradu trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. V dôvodoch odvolania poukazoval na to, že žalovaná 2/ podpísala dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, prostredníctvom ktorej žalovaná 2/ pristúpila k záväzku žalovanej 1/. V tejto súvislosti poukázal na prehlásenie o tom, že dlžník vyhlasuje, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Zastával preto názor, že v danom prípade došlo k nespochybniteľnému uznaniu dlhu a uznaním dlhu začala plynúť nová desaťročná premlčacia lehota, pričom žalobca svoj nárok vo vzťahu k žalovanej 2/ uplatnil včas. Nárok žalobcu vo vzťahu k žalovanej 2/ je dôvodný, lebo táto sa oboznámila s obsahom dohody, svojím podpisom potvrdila existujúci záväzok, tento uznala a vyjadrila svoju vedomosť s premlčaním pohľadávky. Je preto daný právny dôvod k tomu, aby súd nárok žalobcu vo vzťahu k žalovanej 2/ priznal.

Pokiaľ ide o trovy konania, tak rozhodnutie súdu prvého stupňa nepovažuje za vecne správne. V tejto súvislosti poukazoval na to, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť samé z podstaty svojej existencie schopné poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Malo byť teda vybavené takým spôsobom, aby takúto právnu pomoc spotrebiteľom mohlo poskytovať bez toho, aby sa dalo v konaní zastupovať advokátom. Okrem toho, združenie vstupuje do konaní bez toho, že by malo informácie o prebiehajúcim súdnom spore, preto trovy konania, ktoré vedľajšiemu účastníkovi v konaní vznikajú, nemožno preto považovať za účelne vynaložené trovy, pretože ide o paušálny vstup do konaní, v ktorých pre ich vstup nebol daný žiadny právny dôvod. Žiadal preto, aby náhrada trov konania vedľajšiemu účastníkovi nebola priznaná a súčasne uplatnil náhradu trov konania proti žalovanej 2/ a vedľajšiemu účastníkovi, a to tak v prvostupňovom, ako aj v odvolacom konaní.

Vedľajší účastník žiadal rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne potvrdiť a priznať aj náhradu trov odvolacieho konania. Poukazoval na to, že okresný súd v prvostupňovom konaní správne zistil skutkový stav veci a tento aj vyhodnotil v súlade so zákonom, preto rozhodnutie súdu prvého stupňa je vo veci samej správne. Pokiaľ ide o náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, tak aj v tejto časti okresný súd správne rozhodol, keďže vedľajší účastník konania takisto ako akokoľvek iný účastník konania má právo dať sa v konaní zastúpiť advokátom a uplatňovať si tak trovy konania, ktoré mu s tým vznikli. Vedľajší účastník uplatňoval len náhradu účelne vynaložených trov konania na ochranu práv žalovaných 1/, 2/ ako spotrebiteľiek v danom konaní. Správne preto bolo rozhodnuté o priznaní trov konania vedľajšiemu účastníkovi.

Krajský súd preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., v napadnutej časti bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O. s. p. a tento v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. v napadnutej časti potvrdil.

V zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p. odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný. Je tiež viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvého stupňa s výnimkami ustanovenými v odseku 2 až 7 § 213 O. s. p.

Z obsahu spisu vyplýva, že okresný súd dal účastníkom na pojednávaní poučenie podľa ustanovenia § 120 ods. 4 O. s. p. o tom, že sú povinní označiť dôkazy pred vyhlásením uznesenia o skončení dokazovania, pretože na neskôr označené dôkazy súd neprihliada. Tak účastníci po tomto poučení prehlásili, že nemajú návrhy na doplnenie dokazovania. Krajský súd preto vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvého stupňa, keď dospel k záveru, že na opakovanie dôkazov alebo doplnenie dokazovania neboli splnené podmienky ustanovenia § 213 ods. 2 až 5 O. s. p.

V zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Z podaného odvolania žalobcu vyplýva, že týmto napadol rozsudok okresného súdu len v časti, pokiaľ okresný súd zamietol nárok žalobcu vo vzťahu k žalovanej 2/ a do výroku, ktorým žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaných náhradu trov konania. Do časti výroku, ktorým okresný súd žalobu žalobcu vo vzťahu k žalovanej 1/ zamietol, žalobca odvolanie nepodal. V tejto časti považoval krajský súd rozhodnutie okresného súdu za právoplatné, a preto ho nepreskúmal, čo vyjadril vo výroku svojho rozhodnutia tak, že v nenapadnutej časti sa rozsudku okresného súdu nedotýka.

Na základe podaného odvolania žalobcu preto krajský súd preskúmal rozsudok okresného súdu len v časti, pokiaľ okresný súd zamietol žalobu žalobcu vo vzťahu k žalobkyni 2/ a pokiaľ žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaných náhradu trov prvostupňového konania.

Po preskúmaní obsahu spisu na základe podaného odvolania žalobcu v napadnutej časti dospel krajský súd k záveru, že v danom prípade okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci, vykonané dôkazy aj vyhodnotil v súlade s § 132 O. s. p. a svoje rozhodnutie náležite odôvodnil podľa ustanovenia § 157 ods. 2 O. s. p. Krajský súd sa s dôvodmi rozhodnutia okresného súdu, ktoré sa týkali napadnutej časti výroku rozsudku okresného súdu, stotožňuje a na dôvody rozhodnutia súdu prvého stupňa poukazuje.

Keďže predmetom odvolacieho konania bol uplatnený nárok žalobcu vo vzťahu k žalovanej 2/, tak krajský súd sa rovnako ako súd prvého stupňa zaoberal dôvodmi, pre ktoré bola žaloba žalobcu vo vzťahu k žalovanej 2/ zamietnutá.

Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 13. 09. 2010 žalobca a žalovaná 2/ uzavreli Dohodu o splátkovom kalendári a uznaní záväzku. Žalovaná 2/ uznala záväzok voči žalobcovi v sume 189,60 €. Z bodu 3 označenom ako forma splatenia záväzku však nevyplýva, že účastníci konania by sa boli dohodli na splátkach sumy, ktorá bola predmetom uznania. Súčasne je v tomto bode konštatované, že žalovaná 2/ má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch.

Okresný súd v danom konaní správne posudzoval platnosť daného právneho úkonu. V tejto súvislosti vypočul v konaní žalovanú 2/ Q. T.. Táto vo svojej výpovedi poukázala na to, že nevie, akú zmluvu uzavrela žalovaná 1/, podpis na dohode o uznaní záväzku je síce jej podpisom ale nevie, čo podpisovala. Zmluvu priniesla jedna pani a jeden muž, pričom nerozumela tomu, čo hovoria, lebo hovorili po slovensky a ona po slovensky nevie. O tejto okolnosti svedčí aj to, že súd musel k výsluchu pribrať tlmočníka z maďarského jazyka.

V zmysle ustanovenia § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Neplatnosť právneho úkonu dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku medzi žalobcom a žalovanou 2/ správne vyvodil okresný súd z okolností, za ktorých sa predmetný právny úkon uskutočňoval. Žalobca v konaní pred súdom prvého stupňa nevyvrátil to, že tvrdila žalovaná 2/, že o obsahu predmetného právneho úkonu nevedela, pretože jeho obsahu nerozumela, lebo neovládala slovenský jazyk a bolo možné konať s ňou len v maďarčine, a to prostredníctvom tlmočníka. K takémuto konaniu zo strany pracovníkov žalobcu v danom prípade nedošlo a pokiaľ za daných okolností predložili uvedenú dohodu na podpis žalovanej 2/, vystavili sa tomu, že táto bude môcť namietať neplatnosť daného právneho úkonu v zmysle ustanovenia § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Za daných okolností treba vyvodiť, že právny úkon dohody o uzavretí splátkového kalendára o uznaní záväzku nebol pre žalovanú 2/ v danom momente, keď ho robila, zrozumiteľný, tak obsah jej vôle nemohol byť zrejмый z jej prejavu, pretože takýto úkon nemohla urobiť vážne, keďže nemohla v danom momente poznať jeho obsah a právne následky takéhoto právneho úkonu.

Pokiaľ za daných okolností dospel súd prvého stupňa k záveru, že dohodu o uzavretí splátkového kalendára a o uznaní záväzku medzi žalobcom a žalovanou 2/ je potrebné kvalifikovať ako neplatný

právny úkon podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, tak s takýmto záverom súdu prvého stupňa sa stotožňuje aj krajský súd.

Vzhľadom na uvedené odvolacie dôvody uvádzané žalobcom v podanom odvolaní nepovažoval krajský súd za dôvodné, pretože nemohli mať vplyv na urobený záver súdu prvého stupňa a tým na predmet sporu.

Pokiaľ teda okresný súd žalobu žalobcu aj vo vzťahu k žalovanej 2/ zamietol, považuje krajský súd v tejto časti rozsudok okresného súdu za vecne správny, a preto rozhodnutie v tejto časti podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Za správny považoval krajský súd aj rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Vedľajší účastník totiž v prvostupňovom konaní mal úspech, pretože aktívne vystupoval na strane žalovaných 1/, 2/ na ochranu ich právnych záujmov. V zmysle § 142 ods. 1 O. s. p. patrila náhrada trov prvostupňového konania tak žalovaným 1/, 2/, ako aj vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupoval na ich strane. Pretože však žalovaným 1/, 2/ trovy prvostupňového konania nevznikli, tak krajský súd týmto správne náhradu trov konania nepriznal. Trovy konania však vznikli vedľajšiemu účastníkovi, ktorý v konaní vystupoval a ktorý si tieto trovy riadnym spôsobom v konaní aj uplatnil. Krajský súd zastáva názor, že tak ako žalobca má právo nechať za zastúpiť právnym zástupcom, takisto každý iný účastník súdneho konania za rovnakých podmienok môže toto právo garantované ústavou využiť za podmienok, ktoré v danom prípade upravuje O. s. p. Zákonodarca v ustanovení § 93 ods. 2 O. s. p. zvýšil ochranu spotrebiteľov, keď umožňuje na strane spotrebiteľa ako vedľajšiemu účastníkovi zúčastniť sa konania takej právnickej osobe, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, pričom takýmto predpisom je aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

V zmysle ustanovenia § 18 O. s. p. účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie. Účastník sa preto môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí (§ 24 O. s. p.). Za takéhoto zástupcu si účastník môže zvoliť vždy advokáta (§ 25 ods. 1 O. s. p.). Z uvedeného teda vyplýva rovnaké právo každého účastníka, teda aj vedľajšieho účastníka, nechať sa v konaní zastupovať, a to aj advokátskou kanceláriou či advokátom. Zo žiadneho ustanovenia nevyplýva, že by takéto právo vedľajší účastník nemal. Pokiaľ si teda vedľajší účastník v danom konaní zvolil právne zastúpenie advokátom a tento v konaní aktívne vystupoval na ochranu práv žalovaných 1/, 2/ ako spotrebiteľiek a s tým mu vznikli trovy konania, tak v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p. v prípade úspechu má takýto účastník právo na ich náhradu. Ako vyplýva z obsahu spisu, vedľajší účastník uplatnil len nevyhnutné trovy, ktoré v konaní vynaložil na obranu práv a záujmov žalovaných 1/, 2/, keďže v danom konaní aktívne na strane žalovaných 1/, 2/ vystupoval. Pokiaľ za daných okolností mu okresný súd priznal náhradu trov prvostupňového konania, tak považuje krajský súd aj v tejto časti rozhodnutie súdu prvého stupňa za vecne správne.

V odvolacom konaní žalobca úspech nemal. Žalované 1/, 2/ mali v odvolacom konaní úspech. Náhradu trov odvolacieho konania však neuplatnili. Vedľajší účastník vystupujúci na strane žalovaných 1/, 2/ uplatnil právo na náhradu trov odvolacieho konania za podané vyjadrenie na odvolanie žalobcu. V zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p. priznal krajský súd vedľajšiemu účastníkovi odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby 18,26 € a jedenkrát režijný paušál k úkonu 7,81 €. Celkom priznal náhradu trov odvolacieho konania vedľajšiemu účastníkovi v sume 26,07 €. Povinnosť uhradiť predmetné trovy vedľajšieho účastníka uložil žalobcovi na účet právneho zástupcu JUDr. Andrea Cifru, advokáta, AK Lučenec, J. Kráľa 5/A do troch dní.

Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.